

Expedient: 256/24**Expedient de gestió:** 2023RCAL...**Número de registre:** 2023/...**Recurrent:** BCASR**Tribut:** Impost sobre béns immobles**Data de presentació del recurs:** 5/5/2023

El Consell Tributari, reunit en sessió de 10 de setembre de 2025, coneixent del recurs presentat per BCASR, ha estudiat la proposta elaborada pel ponent designat a aquest efecte, adoptant el següent acord:

ANTECEDENTS DE FET

1.- A la data referenciada a l'encapçalament, l'interessat interposa recurs d'alçada contra els actes que es detallen a continuació:

Acte impugnat / Rebut	Detall: Concepte	Identificador / Adreça Objecte	Import €	Període/Data
Liquidació CT2020...	IMPOST BÉNS IMMOBLES	...	23.130,21	01/01/2019 - 31/12/2019
Liquidació CT2020...	IMPOST BÉNS IMMOBLES	...	23.646,63	01/01/2020 - 31/12/2020
registrar-se CT2021...	IMPOST BÉNS IMMOBLES	...	6.027,81	01/01/2021 - 31/03/2021
Liquidació CT2021...	IMPOST BÉNS IMMOBLES	...	6.027,81	01/04/2021 - 30/06/2021
Liquidació CT2021...	IMPOST BÉNS IMMOBLES	...	6.027,81	01/07/2021 - 30/09/2021
Liquidació CT2021...	IMPOST BÉNS IMMOBLES	...	6.027,79	01/10/2021 - 31/12/2021
Liquidació CT2022...	IMPOST BÉNS IMMOBLES	...	6.152,11	01/01/2022 - 31/03/2022
Liquidació CT2022...	IMPOST BÉNS IMMOBLES	...	6.152,11	01/04/2022 - 30/06/2022
Liquidació CT2022...	IMPOST BÉNS IMMOBLES	...	6.152,11	01/07/2022 - 30/09/2022

Acte impugnat / Rebut	Detall: Concepte	Identificador / Adreça Objecte	Import €	Període/Data
Liquidació CT2022...	IMPOST BÉNS IMMOBLES	...	6.152,12	01/10/2022 - 31/12/2022
Liquidació CT2023...	IMPOST BÉNS IMMOBLES	...	5.479,63	01/01/2023 - 31/03/2023
Liquidació CT2023...	IMPOST BÉNS IMMOBLES	...	5.479,63	01/04/2023 - 30/06/2023
Liquidació CT2023...	IMPOST BÉNS IMMOBLES	...	5.479,63	01/07/2023 - 30/09/2023
Liquidació CT2023...	IMPOST BÉNS IMMOBLES	...	5.479,61	01/10/2023 - 31/12/2023

2.- La recurrent, mitjançant representació degudament acreditada, interposa recurs d'alçada contra la resolució del gerent de l'Institut Municipal d'Hisenda de Barcelona mitjançant la qual es desestima la sol·licitud de rectificació d'errors, així com la sol·licitud de devolució d'ingressos indeguts instada en relació amb les quotes de l'IBI dels exercicis 2018 a 2022 corresponents a l'immoble situat a ..., de la ciutat de Barcelona. Al seu torn, i ja en seu de recurs d'alçada, afegeix als actes impugnats les quotes de l'exercici 2023 del mateix immoble citat anteriorment.

Succintament, la recurrent manifesta la seva disconformitat amb l'aplicació del tipus de gravamen específic que estableix l'article 7.2 de l'Ordenança fiscal reguladora de l'impost sobre béns immobles.

Sobre això, indica que la sentència núm. 106/2023 dictada per Sala Tercera del Tribunal Suprem amb data 31 de gener de 2023, recurs de cassació núm. 2265/2021 (ECLI:CA:TS:2023:412), confirma la nul·litat i il·legalitat del precepte d'una Ordenança fiscal municipal de l'Ajuntament de Madrid reguladora de l'impost sobre béns immobles, que igual que aquest Ajuntament preveu un tipus específic incrementat per a aquells immobles destinats a l'ús aparcaments.

Considera que resulta indeguda l'aplicació d'un tipus específic “magatzem-estacionament”, per la simple raó que el tipus diferenciat previst per l'art. 72.4 TRLRHL només admet la seva aplicació a cada ús previst legalment. En concret, els usos indicats a la Norma 20 del RD 1020/1993, de 25 de juny, pel qual s'aproven les normes tècniques de valoració i el quadre marc de valors del sòl i de les construccions per a determinar el valor cadastral dels béns

immobles de naturalesa urbana. Per la qual cosa considera il·legítim crear una subcategoria d'ús com el de “magatzem-estacionament”, col·locant-ho al mateix nivell que els 10 usos indicats a la citada Norma 20.

A més, la recurrent al·lega també que se li ha notificat en paper la resolució ara recorreguda, quan la Llei 39/2015, de procediment administratiu comú, obliga a realitzar les notificacions per mitjans electrònics.

En conseqüència, sol·licita que es deixi d'aplicar el tipus específic incrementat, en lloc del tipus general, en aplicació d'una disposició reglamentària nul·la de ple dret, es revisi les liquidacions i rebuts fraccionats que ja s'hagin pagat del present exercici 2023 i anteriors sense especificar quins-, amb la corresponent devolució dels imports pagats en excés, sense perjudici dels interessos que corresponguin.

3.- De la documentació incorporada a l'expedient, els antecedents del mateix i l'informe de l'Institut Municipal d'Hisenda es desprèn la relació de fets següent:

- El Ple del Consell Municipal en sessió celebrada el dia 23 de desembre del 2021 va aprovar definitivament la modificació de l'Ordenança fiscal 1.1 reguladora de l'impost sobre béns immobles per a l'exercici 2022.

L'Ordenança fiscal va ser publicada al Butlletí Oficial de la Província de Barcelona el 24 de desembre de 2021.

Al portal de transparència de l'Ajuntament de Barcelona s'ha publicat tot el procediment relatiu a la tramitació de l'aprovació per a l'exercici 2022 i successius de les ordenances fiscals de l'Ajuntament de Barcelona.

<https://ajuntament.barcelona.cat/transparencia/ca/tramitacio-ordenances-fiscals-2022>

- En data 28.01.2022, es va publicar al Butlletí Oficial de la Província de Barcelona (BOPB) edicte d'aprovació del padró de contribuents de l'Impost sobre Béns Immobles per a l'exercici

2022. En ell s'indica que el 03.03.2022 és l'últim dia del termini de pagament voluntari d'aquest impost per als rebuts domiciliats de pagament en quatre fraccions.

- El 12 de maig de 2022, l'entitat interessada va presentar una sol·licitud de rectificació d'errors de la quota tributària d'IBI corresponent a l'exercici 2022 així com la devolució d'ingressos indeguts corresponents al període 2018 a 2021. En el justificant de presentació d'aquesta sol·licitud es va informar com a domicili la

- En data 1 de març del 2023 el gerent de l'Institut Municipal d'Hisenda de Barcelona va dictar resolució desestimatòria de la sol·licitud esmentada al punt anterior.

- En data 5 d'abril del 2023 es va notificar la resolució del gerent de l'Institut Municipal d'Hisenda de Barcelona recorreguda en aquest moment.

- En data 5 de maig de 2023 la interessada va interposar recurs d'alçada contra la resolució desestimatòria del gerent de l'Institut Municipal d'Hisenda de Barcelona, afegint als actes impugnats les quotes de l'IBI corresponents a l'exercici 2023. En el justificant de presentació d'aquest recurs d'alçada es va informar com a domicili la

- Consultada la base de dades de recaptació municipal, els rebuts de padró objecte de la present resolució es troben tots pagats.

4.- L'Institut Municipal d'Hisenda proposa l'estimació parcial del recurs.

FONAMENTS DE DRET

Primer.- Pel que fa a l'admissió a tràmit del recurs, cal analitzar-la des de dos punts de vista diferents, tenint en compte que es recorren de manera acumulada la resolució desestimatòria del gerent de l'Institut Municipal d'Hisenda de Barcelona i les quotes de l'IBI de l'exercici 2023.

Així doncs, en el primer cas, i d'acord amb l'article 46.1 de la Llei 1/2006, de 13 de març, per la qual s'aprova el règim especial del municipi de Barcelona, en concordança amb l'article 14.2.c) del Reial decret legislatiu 2/2004, de 5 de març, pel qual s'aprova el text refós de la

Llei reguladora de les hisendes locals, contra els actes de l'administració municipal d'aplicació dels tributs es podrà interposar, en el termini d'un mes, el recurs d'alçada amb efectes de reposició.

En el mateix sentit, l'article 220.3 de la Llei general tributària (d'ara endavant, LGT) determina que les resolucions que es dictin en el marc del procediment de rectificació d'errors seran susceptibles de recurs de reposició, com és el cas que ens ocupa.

Per això, es considera que el recurs d'alçada contra la resolució del gerent de l'Institut Municipal d'Hisenda de Barcelona s'ha interposat en termini i correspon admetre'l.

En el cas de les liquidacions tributàries notificades col·lectivament mitjançant la publicació de l'edicta corresponent, el termini d'un mes s'iniciarà l'endemà de la finalització del període de pagament voluntari de les diferents fraccions de l'impost.

En el cas que ens ocupa, el recurs d'alçada contra les quotes de l'IBI corresponents a l'exercici 2023 es va interposar en data 5 de maig de 2023, quan l'edicta que anunciava l'aprovació del padró de contribuents indicava que el termini de pagament voluntari de la primera fracció de l'impost finalitzava en data 3 de març de 2023.

En conseqüència, no és possible admetre a tràmit el recurs contra la primera de les fraccions, tenint per interposat el mateix únicament contra la segona, la tercera i la quarta fracció de l'impost.

Segon.- Abans d'entrar a valorar les al·legacions realitzades per la recurrent, cal indicar que el procediment de rectificació d'errades no era la via per impugnar les quotes objecte del present recurs. L'article 220 LGT reconeix aquest procediment com el mecanisme per rectificar, en qualsevol moment, els errors materials, de fet, o aritmètics, sempre que no hagi transcorregut el termini de prescripció.

Tot i això, les al·legacions que realitza la recurrent tenen a veure amb el fons de l'assumpte. No es limiten a una simple correcció d'algun error que puguin contenir els rebuts de padró de l'IBI impugnats.

En qualsevol cas, i atès que es va emetre una resolució desestimatòria de la sol·licitud de rectificació d'errors instada, no queda cap altra opció en aquest moment que entrar a valorar les al·legacions realitzades per la interessada.

Tercer.- Per tant, i amb caràcter preliminar, s'ha d'indicar que l'acte administratiu ferm es configura com aquell que ja no pot ser impugnat per les vies ordinàries del recurs administratiu o contenciós administratiu, ja que s'han extingit els terminis per exercir el dret de contradicció.

Pel que fa a això, cal portar a col·lació la sentència núm. 560/2018 dictada pel TSJ de Catalunya en data 13 de juny de 2018 (JUR\2018\302694) que, en un cas similar al que ens ocupa, al seu fonament de dret setè, indica:

“(...) En este caso y en consonancia con los artículos 101 y 102 LGT y 14 TRLHL, la liquidación era susceptible de recurso de reposición, ante la Gerencia en el plazo de un mes a partir del día siguiente al de la recepción de la misma, como expresamente se le advertía.

De ahí que cuando se presenta el escrito cuestionando la liquidación, transcurrido con exceso el plazo de un mes, la Administración resolviera inadmitirlo por extemporáneo. La jurisprudencia ha precisado que el artículo 24.1 de la Constitución no deja los plazos legales al arbitrio de las partes, ni somete a la libre disposición de éstas su prórroga, ni, más en general, el tiempo en que han de ser cumplidos. Y que la observancia de los plazos no puede nunca significar un menoscabo del derecho fundamental a la tutela judicial efectiva, sino todo lo contrario, esto es, su reforzamiento, por cuanto sirve al superior principio de seguridad jurídica – art. 9º.3 de la Constitución -, como tiene también declarado el Tribunal Constitucional –vgr. S.T.C. 32/1989, de 13 de febrero.”

La doctrina establerta per nombroses sentències del Tribunal Suprem sobre la fermesa de la liquidació o actes amb transcendència tributària i la seva immodificabilitat es concreta en què quan el contribuent ha consentit formalment un acte administratiu de caràcter tributari o

d'una liquidació tributària, per no haver utilitzat en el seu moment el dret a la seva impugnació, resulta improcedent, enfront de la indubtable fermesa del referit acte tributari, pretendre, després, la devolució de l'abonat com a pagament de tal exacció amb fonament que es tracta d'un ingrés indegut.

Quart.- Per contra, respecte les quotes de l'impost sobre béns immobles corresponents a la segona, tercera i quarta fracció de l'exercici 2022, així com les mateixes fraccions de l'exercici 2023, no havent guanyat fermesa aquestes quotes tributàries concretes en el moment de la presentació per part de l'interessat de la seva sol·licitud de rectificació d'errors, així com en el moment de presentació del recurs d'alçada, tal com s'ha raonat en els fonaments jurídics primer i segon, procedeix la seva devolució per aplicació de la doctrina jurisprudencial assentada amb la sentència de 31 de gener de 2023, citada i al·legada per la sol·licitant.

Efectivament, el Suprem raona al final del seu fonament jurídic tercer que:

“la confusión conceptual que resulta del juego combinado del artículo 72.4 y la transitoria 15ª TRLHL debe diluirse atendiendo a un principio de preponderancia de la regla común o general o excepcional-que es la que aquí permite establecer un tipo de gravamen superior al inicialmente previsto para la generalidad de los casos, pues tales mayores cargas impositivas deben deducirse inequívocamente de normas claras, comprensibles y de contenido inequívoco, como disposiciones agravatorias de situaciones jurídicas que son, atendiendo, con ello, al principio de buena regulación establecido en los artículos 129 y concordantes de la Ley 39/2015, de 1 de octubre, del Procedimiento Administrativo Común de las Administraciones Públicas.”

Pel que fa a les quotes anteriors a l'exercici 2023, estableix l'art. 19.2 del TRLRHL:

“Si por resolución judicial firme resultaren anulados o modificados los acuerdos locales o el texto de las ordenanzas fiscales, la entidad local vendrá obligada a adecuar a los términos de la sentencia todas las actuaciones que lleve a cabo con posterioridad a la fecha en que aquélla le sea notificada. Salvo que expresamente lo

prohibiera la sentencia, se mantendrán los actos firmes o consentidos dictados al amparo de la ordenanza que posteriormente resulte anulada o modificada”.

Respecte d'això, en ocasió d'un recurs contra les liquidacions de l'IBI de l'exercici 2022 en què es va plantejar la nul·litat de l'ordenança fiscal de l'Ajuntament de Barcelona respecte al tipus específic que s'havia aplicat als aparcaments, el TSJ de Catalunya a la seva sentència, de data 05.06.2024, ECLI:CA:TSJCAT:2024 ha resolt que:

"2.- Sobre la aplicación del art. 19.2, segundo inciso, del TRLHL

Ciertamente, el segundo inciso del art. 19.2 TRLHL otorga a los órganos jurisdiccionales competentes la potestad de privar de firmeza las liquidaciones que ya lo son y que, al mismo tiempo, son tributarias de un precepto de Ordenanza Fiscal que ha sido declarado nulo de pleno derecho (por todas, las SSTs 3ª núm. 1478 y 474, de 15 de noviembre de 2022 y 13 de abril de 2023, casaciones núm. 7608/2020 y 3774/2021). Sin embargo, esta es una potestad que se debe administrar con prudencia, si se dan razones poderosas que así lo aconsejan. Y en todo caso, se trata de una potestad que no podrá traducirse en la invalidación automática de las liquidaciones concernidas, sin perjuicio de que estas últimas puedan ser revisadas o revocadas a instancia de parte. Dicho, todo ello, con mucha más razón cuando no está claro que la prohibición general de firmeza ex art. 19.2 TRLHL, sea el único camino para obtener la devolución de los ingresos efectuados en virtud de una liquidación tributaria firme derivada de una ordenación de rango reglamentario posteriormente declarada nula."

Per tant, la nul·litat de l'ordenança fiscal no determina per si sola *ipso iure* l'anul·lació dels actes d'aplicació anteriors, és a dir, les liquidacions girades abans de l'exercici 2023.

Cinquè.- Pel que fa a la forma de notificació de la resolució administrativa ara recorreguda, al·lega la interessada que, en virtut de l'article 14.2 de la Llei 39/2015, de procediment administratiu comú, aquesta s'hauria d'haver realitzat a través de mitjans electrònics.

Consell Tributari

La veritat és que en el cas que ens ocupa s'observa una contradicció entre el domicili que la interessada va informar en els justificants de presentació de la sol·licitud i devolució d'ingressos indeguts (12-5-2022) i en el recurs d'alçada (5-5-2023) com a “domicili de contacte” (...), i el domicili que fa constar en tots dos escrits a l'efecte de notificacions (...).

L'article 110 de la Llei general tributària permet la notificació al domicili fiscal de l'interessat. En aquest cas, el domicili fiscal de la interessada és el mateix que va informar al justificant de presentació de la sol·licitud inicial i del recurs d'alçada, és a dir, el del ...

Cal destacar que el resultat de l'intent de notificació en aquest domicili va ser “acceptat” pel Sr. OGA.

Per tant, es pot afirmar que concorren tots els requisits per considerar com a vàlida la notificació practicada per l'Institut Municipal d'Hisenda, entenent que mentre el recurs d'alçada ha estat interposat en termini per la interessada, no s'ha produït la indefensió al·legada per aquesta. De la mateixa forma és important tenir en compte que en cas d'haver-se produït una irregularitat que afectés la validesa de la notificació practicada, aquesta irregularitat no suposaria una alteració del sentit de la resolució del present recurs d'alçada, ja que la major part dels actes administratius impugnats continuarien sent actes administratius fers, motiu pel qual no es podria pretendre la seva impugnació.

Sisè.- Finalment, cal aclarir que la societat interessada és titular del bé immoble objecte del present recurs des de l'11.12.2018, per la qual cosa aquesta no era el subjecte passiu de l'IBI per a l'exercici 2018. És per això que no s'han inclòs aquestes quotes entre els actes impugnats identificats a l'encapçalament de la present resolució.

Per això, i coincidint amb la proposta de l'Institut Municipal d'Hisenda,

ES PROPOSA

ESTIMAR PARCIALMENT el recurs d'alçada i, en conseqüència, ANUL·LAR les fraccions segona, tercera i quarta de les quotes de l'IBI corresponents als exercicis 2022 i 2023 en què s'ha aplicat el tipus específic corresponent a l'ús aparcament; GIRAR les

liquidacions corresponents aplicant a cada exercici el tipus general de l'IBI; i RETORNAR l'excés de quota ingressat juntament amb els interessos corresponents. DESESTIMAR la resta de les al·legacions.